

[Johan Poulsen.]

tionsmæssigt, så ligger dog den egentlige fare ved en sådan udvikling deri, at vi risikerer at blive udkonkurreret på verdensmarkedet af vore egne. Årsagen til denne almindelige flugt fra vore egne fiskerfartøjer må vel dels søges deri, at vi har for få skibe til alt vort arbejdsduelige mandskab, dels deri, at vore fiskerfartøjer for det overvejende antals vedkommende er gamle og umoderne og derfor byder vore fiskere dårligere arbejdsforhold og ringere indtjeningsmuligheder end de fremmede skibe. Skal vi ud af denne skæve udvikling, og det må vi, thi en sådan tilstand indebærer på længere sigt helt uberegnelige konsekvenser, gives der kun een vej, nemlig, at vor fiskerflåde bliver fornyet, men hertil kræves, som allerede antydtes, mange penge, sandsynligvis langt flere end dem, vi kan få ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Hvad rentabiliteten angår, er det statistisk fastslået, at det er de større fartøjer, der er de mest lønnende i driften, men de er som anført dyrere at anskaffe, og hertil kræves ganske andre kreditmuligheder end dem, vi hidtil har haft til vor rådighed.

Udfra de praktiske erfaringer, man har gjort, og på grundlag af det statistiske materiale, der foreligger, er der overvejende sandsynlighed for, at man ved eventuelle nybygninger for fremtiden vil indrette fartøjerne med kombineret salt- og ferskfiskeri for øje og derfor forsyne dem med passende køleanlæg. Ganske vist vil et sådant køleanlæg fordyre nybygningen væsentligt, men det øger samtidig i høj grad muligheden for rentabilitet, da man derved bliver i stand til at udnytte sådanne kostbare fisk som helleflynder, havkat og andre fisk, der hidtil har været smidt i havet, da de ikke egner sig til at blive saltet. Såvidt jeg har kunnet få oplyst, vil en nybygget dieseltrawler på ca. 660 BRT antagelig i dag koste over 4 mill. kr., en nybygget skonnert på ca. 250 BRT antagelig over 1 mill. kr. og en kutter på ca. 150 BRT antagelig 600 000—700 000 kr. Det fremgår heraf, at alene anskaffelsen af ca. 5 dieseltrawlere af den angivne størrelse vil stå ejerne i en værdi, der på det nærmeste svarer til maksimums størrelsen af den kredit, instituttet med et grundfond på ca. 4,4 mill. kr. og med de for driften angivne retningslinier vil kunne yde.

Må jeg i denne forbindelse have lov til at oplyse, at den højtærede finansminister — der har forhandlet med det angående dette lovforslag nedsatte udvalg — således som det fremgår af udvalgsbetænkningen, har oplyst, at der senere vil blive fremsat et lovforslag, hvorefter staten udover de af kreditinstituttet ydede førsteprioritetslån vil yde andenprioritetslån på 15 pct. af vurderingssummen for det pågældende fiskerfartøj, mod at lagtinget yder tilsvarende. Derefter er der således mulighed for, at der til anskaffelse af skib kan opnås et samlet lån på 80 pct. af vurderingssummen.

Jeg føler trang til at udtale min glæde over, at den højtærede minister ved samme lejlighed stillede i udsigt, at der ligeledes ville blive fremsat et lovforslag, der muliggør, at Kreditforeningen af Kommuner i Danmark i fremtiden vil udvide sin virksomhed til også at omfatte Færøerne på nærmere angivne vilkår. Jeg er overbevist om, at også denne meddelelse vil vække udtelt glæde på Færøerne, da der er stærkt behov herfor og et længe følt savn i så fald bliver afhjulpet.

Må jeg i tilslutning hertil udtale ønsket om, at de bebudede lovforslag må blive fremsat snarest muligt, blandt andet fordi førstnævnte forslag vil supplere de lån, realkreditinstituttet kommer til at yde, og dette således først kan komme til at virke efter sin hensigt efter gennemførelsen af nævnte lovforslag.

Tager man som eksempel en af de nys nævnte dieseltrawlere til 4 mill. kr., og går vi ud fra, at vurderingssummen falder sammen med købesummen, vil det være nødvendigt for vedkommende køber selv at tilvejebringe 800 000 kr. efter at have modtaget 50 pct. som lån af kreditinstituttet, 15 pct. af staten og 15 pct. af lagtinget. Hertil kommer så udrustningen, der antagelig vil andrage 100 000—150 000 kr. for en tur. Det vil med andre ord sige, at vedkommende selv skal skaffe en lille million kroner. Ganske vist har vi den årligt tilbagevendende lov om pant i fangsten, hvorefter den forventede fangst kan stilles som sikkerhed for udrustningen, men i de senere år har bankerne anvendt den praksis, at de foruden sikkerhed i fangsten også kræver sikkerhed i eventuel fast ejendom. Dette i forbindelse med den usikkerhed, der har